

VOLEM UN TRANSPORT PÚBLIC SOSTENIBLE, EFICIENT I A PREUS POPULARS

Fruit, en gran part, de les mobilitzacions del 2014, el preu del transport públic s'ha mantingut congelat en aquests darrers anys.

El passat 28 de desembre el Consell d'Administració de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), consorci en el qual participen la Generalitat intervinguda pel 155, l'Ajuntament de Barcelona i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, va aprovar incrementar un 2 % les tarifes generals del transport públic.

Aquest augment és una nova agressió als drets dels ciutadans que, en un context d'augment dels serveis bàsics (aigua, electricitat i gas), de precarietat laboral i atur, es veuen abocats en gran nombre, aproximadament un 20 %, a situacions de risc de pobresa.

L'augment fa recaure una vegada més sobre els usuaris del transport la deficient gestió econòmica de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) amb sous astronòmics dels seus directius i que contrasten amb la precarietat progressiva dels seus treballadors, amb una deficient inversió, fonamentalment per part de l'Estat espanyol, i amb un model de mobilitat on el vehicle privat es situa al centre de les polítiques públiques.

Aquest model és el que també comporta que la ciutat superi sistemàticament els llindars aconsellats de contaminació atmosfèrica i que provoquen un gran nombre de morts prematures a l'àrea metropolitana de Barcelona i que es quantifica en unes 3.500 morts anuals. Cal situar el transport públic al centre de la mobilitat i sota el control dels ciutadans. El transport públic és un servei bàsic i no un luxe,

Reclamem que es busquin altres fonts de finançament i que les taxes turístiques formin part d'aquestes noves fonts.

Exigim que les tarifes tornin a les del 2013 per poder obrir una taula social que permeti generar unes tarifes d'acord amb el poder adquisitiu de la majoria d'usuaris i que es facin públics els salaris dels directius de TMB.

Des de l'Associació de Veïns ens sumem a totes les mobilitzacions que es puguin dur a terme per aturar aquest augment.

HOTEL RECCOMTAL

CÓMO EL INTERÉS PRIVADO PREVALECE SOBRE EL INTERÉS PÚBLICO

A lo largo del año 2014, se inicia a través de la asociación de vecinos y de todos los profesionales que, de una manera altruista, colaboran con ella, un estudio en profundidad de los modos, maneras y otras artimañas que acabarían permitiendo que la transición entre dos barrios tan diferenciados como l'Eixample y Ciutat Vella se hiciera a través de una especie de “mamotreto” que en realidad no tiene cabida en ninguno de los dos. Se elaboró un dossier, parte del cual consideramos oportuno reproducir:

CRONOLOGÍA

“L’hotel Rec Comtal que pretén construir l’empresa Núñez y Navarro ocupa el solar d’una antiga finca del segle XVIII de 4 plantes situada al carrer del Rec Comtal núm. 17. Aquesta es troba al costat de l’antic economat militar, una construcció de planta baixa d’uns 6,5 m d’alçada que ocupava el solar núm. 19. Es pot dir que quedava un pati interior d’illa generós com els de l’Eixample.

Fins a mitjan anys 80 el Ministeri de Defensa lloga les instal·lacions a una cadena de supermercats.

El 1986 s’aprova el Pla Especial de Reforma Interior o PERI que contempla l’obertura d’una nova via que connectarà el passatge de Sant Benet amb el carrer del Rec Comtal i s’estableix l’ús del solar núm. 19 en habitatge i comerç amb volumetria adjacent al carrer del Rec Comtal, respectant el pati interior d’illa.

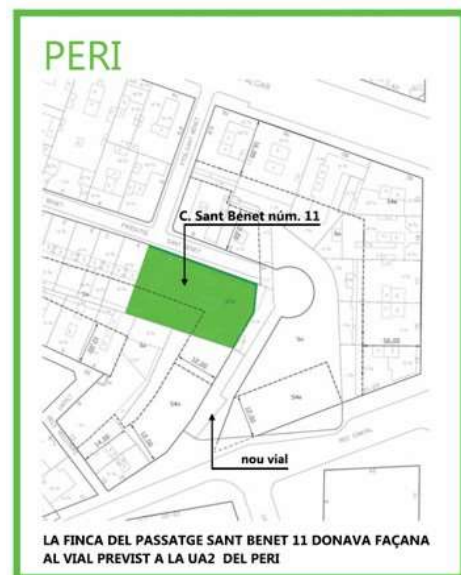
A l’època pre-olímpica, el Ministeri de Defensa posa a la venda el solar a través d’una subhasta pública. L’Ajuntament no hi participa i el compra a baix preu Núñez y Navarro. Tot i així, en el programa electoral del senyor Clos del 1999, es promet la cessió del sol per a habitatge públic.

Seguidament, l’any 2000, Núñez y Navarro inicia la compra de cada local i pis de la finca núm. 17 fora del preu de mercat, pressionant els veïns, gràcies a que l’Ajuntament, de manera injustificada, l’ha declarat en ruïna. El 2004 completa la compra de la totalitat de la finca, i l’endemà d’abandonar casa seva els últims veïns, Núñez y Navarro l’enderroca juntament amb l’economat. Només se’n salva una palmera protegida que serà tallada el 2014.

El 2007 s’aprova la Modificació del PERI (Pla Especial de Reforma Interior) del 86 i s’amplia el seu àmbit d’actuació al solar núm. 17. S’estableix la volumetria i l’ús específic hoteler per al núm. 17 i per al núm. 19 només se’n determina l’ús, d’habitatges protegits, sense definir-ne la volumetria que, recordem, era la raó per la qual es va redactar el PERI inicial del 86.”

Finalmente, durante el mandato del señor Trías se aprueba la licencia de obras que permite el inicio de la construcción del hotel.

En definitiva, Núñez y Navarro fue capaz de imponer su voluntad independientemente del grupo político que estuviera en el Ayuntamiento, de modo que al final estaban todos involucrados de una u otra manera en el proyecto, lo que como vecinos y como ciudadanos encontramos bastante desolador

EL HOTEL

“Alfredo Arribes és l'arquitecte de l'hotel conegut per altres obres com les de l'hotel Barcelona de la Gran Via o la polèmica obra de la Rotonda de Núñez y Navarro.

El setembre del 2010 el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya dona el visat del projecte bàsic.

L'hotel consta de planta soterrani aparcament + PB+7PP i té 99 habitacions que són dobles i suposen unes 198 places. La volumetria resultant i la composició de la façana són més pròpies de l'Eixample que de Ciutat Vella.”

Dicho informe añade: **“La Modificació del Pla de Reforma Interior (PERI) modifica el usos, els aprofitaments, la densitat, l'alçada reguladora màxima i el nombre de plantes a un conjunt de solars que ja són propietat de Núñez y Navarro. La modificació també incompleix la normativa del Pla General Metropolità (PGM).”**

Además, incumple el PGM en: **“Límit màxim d'edificabilitat, altura reguladora màxima, profunditat edificable i espai lliure interior d'illa.”**

El PERI lo incumple en: **“Grau de precisió, altura reguladora màxima, justificació, canvi d'ús i respecte a traça del Rec Comtal.”**

Como consecuencia de las reclamaciones presentadas ante el Ayuntamiento y a las incipientes movilizaciones, se nos convoca desde la sede del distrito de Ciutat Vella a una reunión que se celebra en el Palau Alòs en fecha 18/09/2014. Asisten la regidora de Ciutat Vella, Mercè Homs, el gerente d'Habitat Urbà, Albert Civit, el arquitecto de la Obra, Alfredo Arribas, el responsable de licencias del Distrito de Ciutat Vella y el responsable d'Intervencions Arqueològiques del Servei d'Arqueologia del Ayuntamiento. Éste, por cierto, quitándole siempre importancia a la conservación de los restos correspondientes al Rec Comtal, como patrimonio histórico y arqueológico, con todo lo que éste suponía para la ciudad. Es decir, para nuestro asombro, defendiendo siempre la destrucción del patrimonio.

El señor Arribas, además de estar muy orgulloso de su obra, nos informó de que se había tenido especial cuidado en no sobrepasar ni un centímetro la altura de la construcción de las viviendas de los vecinos. Al día siguiente se nos envía desde su despacho un correo con unas imágenes que lo confirmaban. Posteriormente pudimos comprobar que tales imágenes estaban falseadas y no se correspondían con

la realidad. El resultado y veracidad de tales afirmaciones lo puede comprobar cualquiera que se dé un paseo por el barrio.

Además, la señora Homs nos envió un escrito a cada uno de los vecinos que habíamos interpuesto quejas en el que manifestaba que *“tal com ens vam comprometre a la reunió, farem les gestions necessàries amb la propietat per tal d'intentar reconduir-ne el projecte i reduir-ne el volum”*. El resultado también salta a la vista.

En fecha 09/04/2015 se presentó un escrito ante la Síndica de Greuges de Barcelona y ante el Ayuntamiento, junto con 1.965 firmas en contra del proyecto, solicitando la suspensión inmediata y cautelar de las obras y la revisión del planeamiento aprovat, acompañado de un fundamentado y amplísimo informe jurídico, que consideraba nulas de pleno derecho las modificaciones del Plan Especial de Reforma Interior (PERI) que permitían su construcción.

Como contestación, se emite desde el Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat del Ayuntamiento de Barcelona un informe con fecha de 02/12/2015 en el que se reafirman en el interés público en el que se sustenta toda la operación. **Paralelamente, en fecha 31/07/2015, se presentó una denuncia ante la Fiscalía Provincial de Delitos Urbanísticos,**

Hotel RecComtal

realizando ésta un informe con fecha 06/06/2017. En el mismo se considera que, si bien archiva las actuaciones, la modificación del plan urbanístico realizada en el año 2007 constituye una irregularidad administrativa relevante, con la infracción de una serie de preceptos que implican que dicha resolución presenta vicios de nulidad plenos, por lo que insta al Ayuntamiento a que valore y revise de oficio la aprobación definitiva de dicha modificación. Nos tememos que la valoración que realice el Ayuntamiento le va a llevar a confirmar todas sus actuaciones.

A todo ello hemos de añadir que, durante las obras de excavación, se dejaron sin canalizar los desagües de varias viviendas, convirtiendo una parte del solar en un auténtico pozo negro que extendió una plaga de mosquitos sin precedentes por todo el barrio. Un camión cuba de la empresa de limpieza que presta los servicios al Ayuntamiento se encargaba de vez en cuando de su vaciado, pero tardaron meses en darle solución, sin importar ni las molestias ni el riesgo para la salud de los vecinos. Todavía no hemos tenido una explicación.

Asimismo, tal como ya se ha apuntado, causa cierta extrañeza la asistencia del responsable del patrimonio de la ciudad a las diferentes reuniones convocadas por el Ayuntamiento defendiendo siempre la destrucción del patrimonio.

La última ocurrencia ha sido la de hacer **un jardín vertical con plantas de plástico, se supone que como homenaje a nuestros cementerios**, extendiendo todos estos plásticos por delante de nuestras viviendas. Parece que este asunto, ¡también es legal! Legal lo será. De ello ya se encarga quien elabora normas a medida. Ético y profesional, nunca conseguirá serlo. Simplemente es otra cutrez de una empresa y de un despacho profesional sin principios, a los que parece que ninguna administración no puede, no sabe o no quiere hacer frente.

Cualquiera que se dé un paseo por el barrio puede contemplar el resultado: una construcción desproporcionada, no justificada, que tapa y oculta viviendas y que producirá un profundo impacto en los usos y costumbres del barrio, expulsando a los vecinos, con el agravante de que parte del suelo había sido público y en el que hubieran cabido servicios reales como una residencia para nuestros mayores y una guardería.

De la urbanización de la calle, prolongando el *passatge* de Sant Benet, también se encarga Núñez y Navarro. Ante la insistencia de algunos vecinos de que se informara de las condiciones en que se iba a producir tal urbanización, se nos convocó a una reunión en la que desde la Asociación de Vecinos se hizo la propuesta de una calle peatonal, **que**

sirviera realmente para pasear y que no dejara semienterrado el poco espacio público que queda por construir, en el que se solicita la construcción de una guardería. Tampoco aquí tuvimos éxito. Se ha hecho una calle en forma de rampa que, en principio es peatonal. Sólo habrá que esperar a que el tiempo confirme que a Núñez y Navarro le interesa más una calle por la que puedan circular los taxis que llevan y recogen a sus clientes y todos los camiones que prestarán servicios al hotel: avituallamiento, lavandería, limpieza, etc.

Realmente, desolador. Todavía queda por resolver el último punto: el del suelo público resultante de toda la operación. Dado que el Ayuntamiento de Barcelona quiere justificar la Modificación del Plan de Reforma Urbanística que se produce en el año 2007, bajo el mandato del alcalde socialista, señor Hereu, con el apoyo de Iniciativa per Catalunya, que asimismo forma parte del actual equipo de gobierno, en el interés público, éste interés público parece ser que quedaría justificado mediante la construcción de vivienda pública en el reducidísimo solar que se han adjudicado.

No les importa los metros cuadrados que se pudieran destinar a este fin, ni los estudios técnicos de la inviabilidad de tal proyecto, ni cómo afectaría nuevamente a las viviendas de los vecinos, ni la densidad resultante de metros cuadrados construidos en un barrio en el que ya es alta. Tampoco tienen demasiado interés en hacer previamente un estudio serio de la vivienda pública de qué disponen y si ésta se encuentra ocupada por aquellos a los que se les ha asignado, realquilada, vacía, en condiciones de habitabilidad, etc.

Su máximo interés es el de hacerse la correspondiente foto junto a la nueva construcción y sacar el correspondiente titular. Es decir, nuevos actores, iguales políticas.

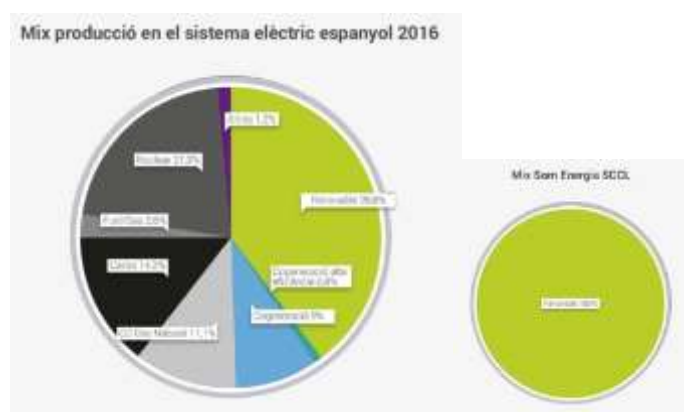
Cartells reivindicatius

Energia i ciutadania

Sorpren que els recursos de primeríssima necessitat tot sovint ens semblin tan allunyats del nostre dia a dia. Quan parlem de l'aigua, el gas o l'electricitat, en general, parlem "de la factura" i diem que és impossible d'entendre i que és cara, certament molt costosa per a les llars modestes. Sembla que poca cosa més podem fer.

Malgrat la complexitat de les factures, cal dir que darrerament s'ha fet un esforç perquè puguem entendre el que hi ha al darrere. Em centraré en la "factura de la llum" i la generació i consum d'electricitat a les nostres llars i municipis.

Si mirem la "factura de la llum", veurem que a la segona o tercera pàgina hi ha una gràfic de tipus "pastís" (s'anomenen "mix", que vol dir barreja o conjunt), que ens diu amb quina font d'energia es genera l'electricitat a l'Estat espanyol, i un altre que ens diu amb quina font d'energia la genera la companyia que ens ven l'electricitat que fem servir a casa nostra. Us poso la meua factura com a exemple.

El cercle gran correspon al mix de generació de tot l'Estat espanyol. Veiem que la part més grossa del pastís, quasi del 40 %, correspon a renovables, incloent-hi els grans pantans. Val la pena destacar que la meitat, és a dir un 20 % del total de l'electricitat que es consumeix a l'Estat correspon a l'energia eòlica (molins de vent), i més d'un 5 % a l'energia solar. Són tecnologies renovables que fa només 20 anys pràcticament no existien.

El de la dreta el poso més petit perquè només té un color i és més fàcil de llegir: **Som Energia** és la cooperativa que compra electricitat al mercat i ven als socis (comercialitza) la que consumim a casa. Mitjançant acords que té amb centrals de generació ens garanteix que l'energia que fem servir és 100 % renovable.

Hem de saber, però, que perquè l'electricitat arribi a casa nostra, cal generar-la, transportar-la, distribuir-la i comercialitzar-la i que, darrere de tot això, hi ha un "mercado elèctric" regulat per llei en el qual es marquen els preus cada hora en funció de l'oferta i la demanda.

Tradicionalment, tot el cicle ha estat dominat per grans companyies (Endesa, Iberdrola, Gas Natural-Fenosa) però, des del creixement de les energies renovables, alguns inversors privats i particulars han invertit en centrals de generació, parcs eòlics o instal·lacions fotovoltaiques.

El transport d'alta tensió el gestiona Red Elèctrica Española (REE) i la distribució en general segueix en mans de les grans companyies, que són les propietàries de les instal·lacions. Pel que fa a la comercialització les grans companyies també tenen un paper important, tot i que en els darrers anys han sorgit noves empreses comercialitzadores, algunes de les quals cooperatives.

I aquí és on tenim una oportunitat com a ciutadans d'escapar-nos una mica de l'oligopoli de les grans companyies. Com deia abans **Som Energia** és una cooperativa, sense ànim de lucre, que compra electricitat al mercat i la ven als seus socis, garantint mitjançant acords amb centrals de generació, algunes de les quals pròpies, que l'energia que comercialitza és 100 % renovable. Som Energia es va constituir a finals de l'any 2010 i a data d'avui ja som més de 43.400 socis amb més de 67.400 contractes. Si us hi voleu afegir només cal que agafeu la vostra darrera factura d'electricitat, us connecteu a www.somenergia.coop, us feu socis de la cooperativa amb una petita aportació al capital social, que se us retornaria en cas de baixa, i "contracteu la llum".

Altres opcions són les d'invertir en una instal·lació domèstica d'energia solar fotovoltaica, tot i que a les ciutats difícilment disposarem de superfície de teulada per fer-ho.

També cal explicar que l'any 2009 va néixer un projecte d'inversió col·lectiva basat en la instal·lació d'un molí de vent (aerogenerador) de propietat compartida. Actualment el molí ja està instal·lat i a punt de començar a girar al municipi de Pujalt, a l'Alta Anoia, a poc més d'una hora de viatge des de Barcelona. El molí produirà electricitat suficient per abastir 2.000 famílies, i actualment ja té més de 400 participants que han aportat més de dos milions d'euros dels tres que s'han invertit. Visiteu el web **www.viuredelaire.cat**, informeu-vos, llegiu l'apartat de Preguntes Freqüents, mireu fotos i vídeos, la càmera en directe, i si us hi voleu apuntar, endavant!.

Les passes, encara que siguin o semblin petites són les que obren els camins cap a nous horitzons. Fem les passes que estiguin al nostre abast i recordem que el millor que es pot fer amb l'energia és estalviar-la, el segon pas és fer-la servir de manera eficient i el tercer generar-la amb energies renovables.

UN PLA D'USOS DECEBEDOR

El maig del 2015, la ciutadania del Casc Antic vam tenir una gran alegria: tot semblava indicar que s'acabava el govern de CiU (ara PdeCat) amb la crossa del PP i començava un govern encapçalat per gent que ens havia acompanyat en les lluites contra l'Hotel del Palau de la Música i que ens prometia que l'Hotel del Rec Comtal no tiraria endavant. A més, entrava al consistori una nova força d'esquerres (la CUP) i ERC, que ens havia donat suport en la lluita contra els hotels i les terrasses, doblava consellers. Aquell nou govern entrava amb moltes promeses, una de les quals fer un districte per al veïnat, on la ciutadania recuperéssim la paraula, els espais i el dia als nostres carrers, ja que els darrers quatre anys CiU i PP havien privatitzat el districte amb un nou pla d'usos, una nova ordenança de terrasses i una política de mecenatge dels espais públics que beneficiava les grans corporacions.

Hem hagut d'esperar que la llei permetés canviar el pla d'usos de la senyora Mercè Homs per tal de veure què volia fer aquest nou govern i la veritat és que en part és una decepció.

Els motius són diversos:

- On és la participació? No hi ha hagut cap treball previ de xerrades o diàleg amb les associacions de veïns i veïnes i les de comerciants, i això que han tingut més de dos anys per fer-ho! Que no es tractava de recuperar el protagonisme per part de la ciutadania? Per cert, no hauria estat malament que ERC o CUP també ens preguntessin que opinàvem (a dia d'avui, 1 de desembre, no ho han fet)
- El pla d'usos, un cop els hotels, HUT, i els clubs cannàbics han passat a estar regulats per normatives municipals, no garanteixen el que creiem que hauria de garantir, que és la diversitat comercial als nostres carrers i això no ho fa.
- Es continua permetent que obrin gelateries, i altres establiments de degustació que no fan més que impedir la diversitat comercial i, a més, és injust per als locals de restauració, perquè per donar el mateix servei se'ls requereix menys requisits.

Per tot plegat l'Associació de Veïns del Casc Antic ha presentat les següents al·legacions:

- Que en el cas que el propietari d'un local no renovi un contracte al llogater perquè vol cobrar molt més, en el cas que la llicència quedi morta, no es pugui obrir durant uns anys en aquest local un espai de la mateixa tipologia.
- Demanem escurçar els metres de distància entre ells per tal d'impedir que s'obrin més locals

d'aquelles tipologies (gelateries, botigues degustació, etc.) que fan del nostre barri un monocultiu destinat als turistes.

- Volem que l'última paraula no la tinguin els polítics, volem ser nosaltres, el veïnat, qui determini si ens agrada o no aquest pla d'usos i, per tant, proposem que un cop aprovat a l'ajuntament, el pla s'hagi de sotmetre a un referèndum.

En resum, presentem unes al·legacions que no fan més que definir el que sempre hem defensat en aquesta associació, proximitat, defensa del dret a la ciutadania del veïnat i participació.

QUAN LES LLUITES ESDEVENEN VICTÒRIES CAL CELEBRAR-LES

Cartell acte 3 de febrer

Acte 3 de febrer

Aquests darrers dies hem vist i ho diem amb tota la prudència, doncs encara hi ha serrells per teixir, que la construcció de l'hotel del Palau de la Música ja és història. La retirada de la modificació del Pla General Metropolità que ho permetia és un fet.

D'altra banda, el Pla d'Usos del 2013 ha estat declarat nul pel TSJC atenent al contenciós administratiu interposat conjuntament per les associacions de veïns del Casc Antic, Barri Gòtic i l'Òstia de la Barceloneta i per Veïns en Defensa de Barcelona Vella. Aquesta sentència dona una bona repassada al menyspreu tradicional que els Consistoris han tingut vers la participació ciutadana i estableix com a precedent molt important el fet de remarcar la necessària coherència entre els objectius establerts en la Memòria i els del Pla d'Usos en la pràctica.

Per tot això es va creure oportú des de l'Associació de Veïns del Casc Antic celebrar un acte el dissabte dia 3 de febrer al Casal de Barri Pou de la Figuera per fer un reconeixement públic a les lluites del veïnat i a les persones que s'hi ha deixat la pell per fer efectives aquestes reivindicacions.

Quan els veïns i veïnes ens hi posem tenim molta força i quan obtenim victòries, encara que petites i menys de les que voldríem, cal que les celebrem. Si lluitem podem perdre, si no lluitem estem perduts.

Instal·lació i performance

CLARAGARCÍA FRILE

Oficina de donacions d'històries d'amor

8, 9, 10 i 11 de FEBRER
Obert quatre hores al dia:
de 17:00 a 21:00h, 30 minuts per
entrevista
Entrada gratuïta

Nous llenguatges del cos

JAVIER VÁZQUEZ i STREETJAZZ

Del invisible y lo irrombado

9 i 10 de FEBRER - 21:00h
10€ online / 12€ taquilla

Circ / Dansa

ZIRKUS MORSA

La fin de demain

17 de FEBRER - 21:00h
18 de FEBRER - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Projecte artístic comunitari

LES VEÏNES DEL CASC ANTIC I L'ANTICTEATRE

La Belleza

22, 23 i 24 de FEBRER - 21:00h
25 de FEBRER - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Nous llenguatges del cos

LA TAMADA

LoLiTa-LaMot

1, 2 i 3 de MARÇ - 21:00h
4 de MARÇ - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Nous llenguatges del cos

COLECTIVODERIA+ RECTIFICADORA

Topless America

9 i 10 de MARÇ - 21:00h
11 de MARÇ - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Noves dramàtiques

LASEÑORITABLANCO

Nosoy una # (unapeli de tu vida)

15, 16 i 17 de MARÇ - 21:00h
18 de MARÇ - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Teatre

miTiDrive

GLOSTROP VII

(La Codena de Negoció)

23 i 24 de MARÇ - 21:00h
25 de MARÇ - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Noves dramàtiques

MAROPONS

¿Sabes lo que quieres?

5, 6 i 7 d'ABRIL - 21:00h
8 d'ABRIL - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Noves dramàtiques

SILVIA ZAAS

Paral·lax

14 d'ABRIL - 21:00h
15 d'ABRIL - 20:00h
10€ online / 12€ taquilla

Concert / Performance / Dibuix

UNIS ALTRES

Unis Altres

19 d'ABRIL - 21:00h
10€ online / 12€ taquilla

Concert / Performance

UNIS ALTRES

**Luna Sonora. Música visible para
teda, saxo i timbal**

20 d'ABRIL - 21:00h
10€ online / 12€ taquilla

Clown

JOHN M. VACA LAY

Min of 1000 Forces

21 d'ABRIL - 21:00h

10€ online / 12€ taquilla

Festa/espectacles/litres/recitals...

15è ANIVERSARI de l'ANTICTEATRE
+ OFFSANTJORDI 2018

23 d'ABRIL d'11:00 a 22:00h
Entrada gratuïta, excepte algunes
activitats a la sala.

CICLES REGULARS I MOSTRES

Videocreació

Flux Club

A les 21:00 dels Dilluns:
5, 19 i 26 de FEBRER, 19 de MARÇ,
9 i 16 d'ABRIL
Entrada gratuïta

Teatre...

ROGER PELÀEZ

Precintim l'esfinter

A les 21:00 dels Dimarts:
6 de FEBRER, 6 de MARÇ i 3 d'ABRIL
5€ online i taquilla

Antic Teatre Cabaret

¡El Desplum!

A les 21:00 els Dimecres:
14 de FEBRER, 21 de MARÇ i 18 d'ABRIL
10€ online i taquilla

Mostra de curtmetratges

Trostomados (presentació)

15 de FEBRER - 20:00h
Entrada: col·laboració de 5€

Música/Visuals

Nadal d'Antic

A les 20:30 del Dimarts 20 de FEBRER:
CANDELABRADA VEE XIGEBAS... + ÈNIVER
4€ (+ dvd) online i 5€ (+ dvd) taquilla

En què consisteix **#SócAntic**? Molt senzill. Als nostres canals (web, xarxes socials, butlletí...) hi hauran algunes propostes amb l'etiqueta **#SócAntic**. A aquesta selecció d'assessorament amb l'etiqueta **#SócAntic** la podràs sol·licitar a la taquilla i l'acompanyarà una targeta 5+1. La targeta la podràs sol·licitar de franc i et permetrà assistir a un espectacle de franc cada cinc que en vinguis a veure.

Neix la Vocalia de Dones!

Aquest mes posem en marxa una nova vocalia a l'Associació de Veïns: la Vocalia de Dones.

Per què?

- Perquè un grup de veïnes hem pres consciència que ens agrada trobar-nos i parlar de nosaltres, del nostre barri, del que ens preocupa.
- Perquè juntes podem trobar camins allà on cadascuna sola s'encalla. Perquè xerrar amb veïnes amigues és la millor teràpia que coneixem.

Per això volem viure el nostre barri tot teixint una xarxa de solidaritat que ens ajudi en les nostres problemàtiques com a dones i com a veïnes.

El nostre primer pas ha estat crear un espai de trobada a l'Associació i una adreça de correu on us podeu dirigir per tal de posar-vos en contacte amb nosaltres i enviar-nos les vostres propostes i inquietuds: dones@sosicascantic.cat. Ens plantejgem diferents àmbits d'actuació:

- Suport a dones del barri en relació amb problemes de gènere.
- Espai de debat.
- Activitats de lleure i relació entre veïnes.

A qui està oberta la vocalia? A totes les persones del barri, dones i també homes, amb sensibilitat per a les qüestions de gènere i voluntat de participació veïnal. Homes a la vocalia? Doncs sí, perquè creiem que el debat sobre un canvi en els rols de gènere ha de ser per a tots i que els homes tenen també un repte important que els demana reflexió. Estarà molt bé compartir amb ells aquest debat.

Veïnes, veïns, us convidem a venir, a participar amb nosaltres, a conèixer-nos més i a aportar propostes: us hi esperem!

Il·lustració de Mariel Soria

Totes les pintures i tots els colors
Pintura · Decoració · Drogueria · Neteja
www.coloripinturasola.com

Ara tenim pintures en liquidació!

Mestres Casals i Martorell 20
08003 Barcelona Tel 93 319 84 04
M Urquinaona / Jaume I

Lepant 269
08013 Barcelona
Tel 93 436 85 61
M Sagrada Família

Astúries 18
08012 Barcelona
Tel 93 217 00 68
M Fontana

UNA LETRINA A LA MEMORIA DEL POETA EN EL CENTRO HISTÓRICO DE BARCELONA

Aportació d'un veí del barri sobre la destrucció del patrimoni arquitectònic al carrer de Jaume Giralt

En el centro del Barrio Antiguo de Barcelona y en la calle Jaume Giralt nº 4 se encontraba la casa *Antonio Vallescá*, edificio del siglo XVIII, 1844, (Ver foto) en aquella época instaló su residencia y fábrica textil *Josep Maragall* padre del poeta *Joan Maragall*. Allí fue donde el 19 de octubre de 1860 nació el gran poeta *Joan Maragall i Codina*, considerado como uno de los padres de la poesía modernista.

En esa misma calle, en el año 1896 y en el número 36 se trasladó a vivir con su familia la gran actriz catalana *Margarita Xirgu*, que había acabado de cumplir ocho años. Los dramas del barrio se grabarán profundamente en ella. Con motivo del estreno de la tragedia *Elektra* la escritora *Antonia Rodríguez* en su libro "*Margarita Xirgu y su teatro*" nos recordará estas declaraciones de la eximia actriz: *...tot l'essencial d'aquests drames podia succeir al carrer de la meva infantesa, al trist, dramàtic carrer de Jaume Giralt. I em sembla més a la vora de les tragèdies gregues, més espurnejades de sal mediterrània, que les nobles i compassades tragèdies de Corneille o de Racine*"(1).

Pues bien, el palacio de los Maragall fue derruido como parte del proyectado Plan Especial para la Reforma Interior (PERI) del Barrio de Santa Catalina, plan también conocido por otro nombre genérico menos romántico "Plan para la Destrucción del Centro Histórico de Barcelona". Como ha quedado ese centro histórico tras la ejecución del descarrado plan, puede ser contemplado por los viandantes que sientan curiosidad adentrándose por algunas de las calles que desembocan en el "Forat de la Vergonya". Ya casi había olvidado esta triste historia de destrucción masiva, cuando últimamente durante un paseo por ese centro histórico con motivo de mostrar a unos amigos la barbarie arquitectónica llevada a cabo allí, les quise mostrar una placa que el Ayuntamiento de Barcelona había decidido poner finalmente en el pavimento de la calle Jaume Giralt a la memoria del poeta Joan Maragall, pues bien, si queremos ver esa placa

conmemorativa entrando a la calle mencionada desde la calle Carders, podemos contemplar a la mano derecha una pared que la angosta, cubierta por un enlucido, y en la que se puede ver el arco completo que daba entrada a ese palacio-casa, que en la actualidad pertenecen a la parte trasera de un extraño bar con estética, cuanto menos, de síndrome de Diógenes.

Pared donde desde hace mucho tiempo el Ayuntamiento de Barcelona, gracias a cuyo PERI fue destruida la casa Vallescá, y en ese tiempo bajo el gobierno del edil socialista *Pasqual Maragall*, nieto del poeta, debiera haber puesto una placa explicativa decente en la que se señalase ese nacimiento de su abuelo.

Sin embargo han tenido que pasar casi 25 años para que medio oculta entre el pavimento de la calle y alejada de donde era la puerta principal de entrada al palacio (ver foto)

Interior casa Antonio Vallescá

HERBOLARI

Establiment especialitzat en la venda de plantes medicinals, tés, espècies, elaboracions artesanals i productes integrals per a tractaments en fitoteràpia i dietètica.

- Massatges (teràpèutics)
- Teràpies alternatives (Reiki, Flors de Bach...)
- Tallers de (ús de les Plantes Medicinals, Aromateràpia...)

HORARIS:
Dimarts a divendres de 11 a 15 h. / de 17 h. a 21 h.
Dissabtes de 11:30 h. a 15 h. / de 17:30 h. a 21 h.

HERBOLARI

PRINCESA
L4 JAUME I
ARGENTERA
MONTCADA
FLASSADERS
PG. BORN
COMERC
PG. DE PICASSO
MERCAT DEL BORN

c/ Flassaders 14, Barcelona 08003
Tel: 93 319 69 42 | herboribera@gmail.com

ETA JOAN MARAGALL LONA

el Ayuntamiento de Barcelona se ha decidido a poner una placa- prácticamente ilegible en la que dicen que se puede leer la primera estrofa del poema del poeta

“Sol, Solet” que dice “Quan jo era petit vivia arraulit en un carrer negre. El mur era humit, pro el sol hi era alegre”

Esta semi oculta placa en el pavimento, como si se avergonzasen de lo que han hecho, está siempre cubierta de barro, polvo, excrementos y meadas de perros, vamos una especie de excelente letrina en memoria del poeta, que nadie puede ver o conoce de su existencia.

Mucha suerte ha tenido la eximia actriz Margarita Xirgu de que en el pavimento de la misma calle, unos cuantos números más arriba, de esa casa sí que no queda resto alguno, los rabadanes salva patrias de la memoria histórica no le hayan puesto otra excelente letrina del mismo estilo para recordarnos que ella y su familia vivieron en el número 34 de la calle Jaume Giral.

Enrique Ibáñez Villegas

- (1)“...lo esencial de estos dramas podría suceder en la calle triste y dramática de mi niñez: en la calle Jaume Giral. Y me parece más acorde con las tragedias griegas, más salpicada de sal mediterránea que las nobles y acompasadas tragedias de Corneille o de Racine.” *Margarita Xirgu y su teatro* de Antonina Rodrigo, pag 24.
- Fotos y resumen informativo sacado del . *Catàleg de la Destrucció del Patrimoni Arquitectònic Històric Artístic del Centre Històric de Barcelona* de Octavi Alexandre, Editado por Veïns en Defensa de la Barcelona Vella

Acte inauguració llamborda

Llamborda conmemorativa: Joan Maragall

ensa

electrodomèstics

Av. Francesc Cambó, 27-31 - Alvarez de Castro
Tl. 932 955 764 - Fax 932 956 055
08003 Barcelona
E-mail: ensa15@dinel.es

EL NOM DELS NOSTRES CARRERS

SANT PERE MÉS ALT

Maria Mas

Ens trobem amb un indret important del nostre barri. Segons Alexandre Cirici Pellicer en el seu llibre *Barcelona Pam a Pam*: “El Quarter de Sant Pere durant mil anys fou el centre de la indústria i del comerç tèxtil de Catalunya”. Actualment ja no és així, la indústria ja no existeix i el teixit comercial ha canviat. L'única mostra que en queda són els edificis que poc o molt ens ho recorden: El Col·legi de l'Art Major de la Seda actualment museu, ocupa l'edifici al començament del carrer tocant a la Via Laietana. Aquesta institució es creà el 1834 amb la unió de set gremis de l'art de la seda: velers, velluters, barreters d'agulla, perxers, passamaners, torcedors i tintorers.

Seguint el carrer i al número 27, un edifici neoclàssic construït a principis del segle XIX tingué la seva seu l'Athe-neum Polytechnium, institució vinculada als obrers, on impartien classes destacats pedagogs, científics i polítics. Malauradament, en l'actualitat, el seu pati és un aparcament.

El passatge Sert, tan dinàmic en el seu temps, ha passat a ser un lloc de pas amb comerços i activitats que res tenen a veure amb el seu passat i al passatge de les Manufactures hi ha un nou hotel.

Un dels edificis modernistes emblemàtics del carrer és sens dubte, el Palau de la Música, obra de Domènech i Montaner, on la massificació turística trenca la poca vida veïnal que encara hi queda.

La majoria de botigues estan dedicades als turistes, amb productes d'escassa originalitat, excepte una petita llibreria de llibre vell i modern fundada l'any 1986 “Llibreria del Palau” on es pot trobar un llibre antic o una postal original.

El Centre Sociocultural Sant Pere Apòstol, fundat l'any 1892, on molts grups del barri i de la ciutat hi fan activitats va fer 125 anys el passat 2017.

La institució que dona vida al carrer és, sens dubte, l'Escola La Salle Comtal, molt arrelada al barri. Les seves instal·lacions agafen tota la cantonada del carrer Amadeu Vives i de Sant Pere Més Alt. És aquí on es destaparen els afers corruptes de Félix Millet i l'espòli del Palau de la Música. “...amb l'argument de millorar una escola del barri i dinamitzar la zona...” “...la nova proposta s'emmarcava en l'original idea de canviar la qualificació d'equipament de barri de tres finques catalogades, perquè es permetés enderrocar-les i construir-hi un hotel...” Itziar González Virós: *Per no perdre peu*, actualització del *Barcelona Pam a Pam* d'A. Cirici Pellicer.

Una novetat al carrer és l'escultura de J. Plensa “Manuela”, que ens dona la benvinguda quan entrem al carrer per la Via Laietana.

Entre tots i totes hem de defensar aquests pocs espais que queden per tal que no se sumin a la llista d'espais perduts.

Vols un barri millor?

Ajuda'ns a defensar-lo amb
l'Associació de Veïns del Casc Antic.

Fes-te'n soci!

Vine a la nostra seu (C/Rec, 27)
dilluns, dimecres o dijous,
de 18 a 20h, o escriu-nos a
associacio@sosicascantic.cat
(Quota anual: 20€)

